Dosarul nr.1-284/24
1-24142847-32-1-13122024

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

19 ianuarie 2026 **or.*****

Judecătoria Hîncești, sediul *****,
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Svetlana Bubuioc
Grefier - Anastasia Mereacre, Tatiana Cotovici, Liliana Bogos
cu participarea:
Procurorilor *****
Avocatului *****

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba română, **în procedură generală,** cauza penală de învinuire a lui, -

- *****, născut la *****, IDNP
*****, moldovean, cet.al R Moldova,divorțat, un copil minor la întreținere, studii medii, ne supus militar, ne angajat în cîmpul muncii, anterior judecat:

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 320[1] Codul Penal al Republicii Moldova.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 18 decembrie 2024, potrivit încheierii de fixare a termenului pentru desfășurarea ședinței de judecată până la data de 19 ianuarie 2026.

Procedura de citare îndeplinită.

Procurorul ***** s-a pronunțat asupra vinovăției inculpatului ***** de săvârșirea infracțiunii imputate, și a solicitat de a-i aplica pedeapsa în baza art. 320[1] Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. A aplica față de inculpat măsura preventivă-arestul preventiv.

Avocatul***** a pledat pentru emiterea sentinței de achitare în privința lui ***** conform prevederilor art.390 al.1 p.2 Cod procedură penală, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

1. *****, urmărind scopul neexecutării intenționate a a măsurilor stabilite de instanța de judecată prin ordonanța de protecție din 27.09.2024, emisă de judecătoria Hîncești sediul *****, prin care a fost obligat să stea departe de locuința victimei ***** din s.*****r.*****, de locul aflării acesteia la o distanță de cel puțin 300 metri,excluzînd orice contact visual cu ea, să nu o contacteze telefonic,prin corespondență electronica,poștală, prin alte surse de telecomunicare sau prin orice alt mod pe victima *****,măsurile stabilite,fiind applicate pe termen de o lună, intenționat a încălcat restricțiile menționate. Drept urmare, la data de 07.10.2024,aproximativ la ora 23:00,*****,utilizînd numărul de telefon *****, cunoscînd despre emiterea ordonanței de protecție a victimei violenței în familie din 27.09.2024, emisă de judecătoria Hîncești sediul *****, intenționat, încălcînd interdicțiile stabilite de instanța de judecată sub formă de interzicere a contactării telefonice, prin corespondență electronica și alte surse de comunicare, a expediat mesaje text victimei *****, solicitîndu-I acesteia să se întîlnească cu dînsul.

2. Audiat în ședința de judecată, inculpatul ***** vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut și a relatat că la data de 27.09.2024 a fost emisă ordonanță de protecție, numărul de telefon *****, nu cunoaște al cui este, el deține doar 3 numere de telefon, nu cunoaște al cui este numărul de telefon menționat. Nu poate bănui pe cineva,doar fosta soție a declarant că va face tot posibilul ca să-I ia copilul. Ar spune că fosta soție a inscenat cazul dat. Au fost ridicate 2 telefoane alșe sale cu cartele și un laptop și au fost verificate. Au fost găsite doar capturile de ecran în geleria pozelor,la conversația care era anexată la dosar.

3. Deși inculpatul ***** nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, aceasta este deplin dovedită prin probele administrate, printre care, declarațiile martorilor, precum și de materialele dosarului cercetate în ședința instanței de judecată.

4. **Martora ***** , audiată** în ședința de judecată a declarat că,la sfîrșitul lunii septembrie 2024 a fost emisă ordonanță de protecție, apoi inculpatul a încălcat ordonanța de protecție, i-a luat actele , continua să o sune de elte numere de telefon. A fost atenționat de către poliție,dar oricum continua acțiunile sale. Pînă în present nu i-a restituit pașaportul copilului și recent inculpatul a luat de la policlinică și cartela medical a copilului.

La întrebarea avocatului ***** a menționat că inculpatul avea mai multe numere de telefon și prin aplicație î-i apăreau diverse nume. Numărul de telefon indicat în rechizitoriu era nou, nu era la ea înregistrat în telefon. Îmn mesajele trimise era scris că o iubește, că vrea să o vadă, adică se subînțelege că I le-a expediat *****.Este sigură că el i-a expediat mesajele. În acea perioadă erau în conflict și era emisă și ordonanța de protecție, nu eșea afară săs e vadă cu el, avea frică. Copilul în present se află la mama sa, î-l mai ia și inculpatul.dar nu vrea s-o aducă înapoi. Nu este o răzbunare din partea sa, cînd inculpatul a înșelat-o,ea a plecat la părinții săi și nu au mai contactat, dare l o căuta, venea la părinți.

5. În afară de declarațiile martorului audiat în cadrul cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate se mai demonstrează şi prin următoarele mijloace de probă şi procedee probatorii.

• procesul-verbal de ridicare din 09.10.2024, acțiune procesuală prin care de la angajatul de poliție *****au fost ridicate copia ordonanței și încheierii de protecție din 27.09.2024, (f.d.11),

• proces verbal de examinare a obiectului din 06.11.2024, (f.d.12)

• proces verbal de ridicare din 24.10.2024, în cadrul căruia de la ***** a fost ridicat telefon mobil de model Redmi 13, (f.d.46),

• proces verbal de examinare a telefonului Redmi 13 din 24.10.2024, fiind stabilit că ***** a primit mesaje de la nr.telefon *****, (f.d.47),

• proces verbal de ridicare din 25.11.2024, prin care au fost ridicate din materialele cauzei penale nr.2024440357 , 14 file ,în care se află conversația dintre ***** și *****, (f.d.28),

• proces verbal de examinare a celor 14 file ridicate din cauza penală nr. 2024440357, (f.d.29),

• încheiere și ordonanță de protecție din 27.09.2024, emise de judecătoria Hîncești sediul *****, anexate la cauza penală prin ordonanța din 06.11.2024, (f.d.13026),

• capturile de ecran cu mesaje expediate lui ***** de pe nr.telefon *****, extrase din telefonul *****, anexate la cauza penală prin ordonanța din 24.10.2024, (f.d.48-50),

• materiale ridicate din cauza penală nr.2024440357 pe 14 file anexate la cauza penală prin ordonanța din 29.11.2024, (f.d.30-44).

•

Încadrarea juridică a faptei reţinute de instanţă în sarcina inculpatului.

6. Conform art. 101 alin. (1), (3) din Codul de procedură penală, fiecare probă a fost apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Nici o probă nu a avut o valoare dinainte stabilită pentru instanța de judecată.

7. Conform art.6 alin.(1) din Codul penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală. Raportat la art. 14 alin. (1) din Codul Penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

8. Apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității instanța observă că acestea demonstrează existența faptelor prejudiciabile imputate și comiterea acestora de către inculpatul *****.

9. Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui ***** au fost încadrate în baza art.320^1 din Codul penal.

10. Articolul 320^1 din Codul penal stabilește răspunderea penală pentru neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

11. La caz, instanța de judecată atestă faptul că inculpatul *****, avînd intenția de neexecutare a măsurilor stabilite instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familiei intenționat a neglijat cerințele stabilite de Judecătoria Hîncești cu sediul ***** în ordonanța de protecție din 27.09.2024, prin care i-au fost stabilite măsurile de interdicție, fost obligat să stea departe de locuința victimei ***** din s.*****r.*****, de locul aflării acesteia la o distanță de cel puțin 300 metri,excluzînd orice contact visual cu ea, să nu o contacteze telefonic,prin corespondență electronica,poștală, prin alte surse de telecomunicare sau prin orice alt mod pe victima *****,măsurile stabilite,fiind applicate pe termen de o lună, intenționat a încălcat restricțiile menționate. Drept urmare, la data de 07.10.2024,aproximativ la ora 23:00,*****,utilizînd numărul de telefon *****, cunoscînd despre emiterea ordonanței de protecție a victimei violenței în familie din 27.09.2024, emisă de judecătoria Hîncești sediul *****, intenționat, încălcînd interdicțiile stabilite vde instanța de judecată sub formă de interzicere a contactării telefonice, prin corespondență electronica și alte surse de comunicare, a expediat mesaje text victimei *****, solicitîndu-i acesteia să se întîlnească cu dînsul.

12. Acțiunile inculpatului se confirm prin copia autentificată a ordonanței de protecție, emisă de către judecătorul Judecătoriei Hîncești, (sediul *****), prin care lui ***** i-au fost impuse mai multe obligații.

13. De asemenea, faptul comiterii infracțiunii se confirmă și prin declarațiile martorului *****, care a declarat că în perioada aplicării ordonanței de protecție, inculpatul î-i trimitea mesaje să se întâlnească, cît și mesaje de dragoste.

14. În această ordine de idei, sistematizând cele conturate *supra*, instanța de judecată conchide că vinovăția inculpatului ***** în comiterea faptelor incriminate și-a găsit confirmare în ședința de judecată dincolo de orice dubiu rezonabil.

15. În continuare, cu referire la *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art. 320[1] din Codul penal, în varianta imputată lui *****, îl formează relațiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării intenționate a măsurilor stabilite prin ordonanța de protecție a victimelor violenței în familie.

16. Din acest punct de vedere, potrivit art. 15 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, instanța de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii, o ordonanță de protecție prin care poate oferi asistență victimei și copiilor ei, aplicând agresorului mai multe măsuri de protecție.

17. Totodată, în conformitate cu prevederile art. 15[2], alin. (6) din Legea nr. 45/2007 refuzul sau eschivarea agresorului de la executarea cerințelor ordinului de restricție de urgență/ordonanței de protecție atrage răspundere conform legii.

18. În speță, instanța de judecată apreciază că ***** a atentat la relațiile sociale cu privire implementarea și executarea actelor oficiale ale instațelor judiciare din domeniu protecției victimelor violenței în familie, prin faptul că la data de 07.10.2024,aproximativ la ora 23:00,*****,utilizînd numărul de telefon *****, cunoscînd despre emiterea ordonanței de protecție a victimei violenței în familie din 27.09.2024, emisă de judecătoria Hîncești sediul *****, intenționat, încălcînd interdicțiile stabilite vde instanța de judecată sub formă de interzicere a contactării telefonice, prin corespondență electronica și alte surse de comunicare, a expediat mesaje text victimei *****, solicitîndu-i acesteia să se întîlnească cu dînsul.

19. În acest mod, instanța mai precizează că infracțiunea incriminată, nu înregistrează *de iure* victime, or în calitate de obiect special figurează relații sociale de domeniu public, cu privire la modalitatea de desfășurare proximă și diligentă a justiției, fiind astfel nerelevant faptul recunoașterii în calitate de parte vătămată a persoanei *****.

20. *Latura obiectivă* a infracțiunii în varianta imputată lui ***** se caracterizează prin fapta prejudiciabilă exprimată prin acțiunea de neexecutarea a măsurilor stabilite prin ordonanța de protecție a violenței în familie emise de către Judecătoria Hîncești (sediul *****) din 27.09.2024, și anume i-au fost impuse mai multe obligații printre care: interzicere a contactării telefonice, prin corespondență electronica și alte surse de comunicare.

21. Astfel, inculpatul nu a executat condițiile impuse prin ordonanța judecătorească, eschivându-se de la acestea și în limita termenului de 30 de zile, mai exact la data de 07.10.2024, ora 23:00 a expediat mesaje text victimei *****, solicitîndu-i acesteia să se întîlnească cu dînsul.

22. Infracțiunea prevăzută la art.320[1] din Codul penal este una formală, care se consideră consumată din momentul încetării acțiunilor/inacțiunilor infracționale, prin ce se întregește latura obiectivă a componenței de infracțiune.

23. Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate *supra,* denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul *****.

24. De asemenea, instanța explică motivul infracțiunii printr-o recalcitranță și indolență față de dorințele victimelor sau față de imperativitatea legii și a puterii actului judecătoresc în particular, inculpatul exprimând în acest mod sentimente de orgoliu, aroganță și indiferență față de circumstanțele și persoane vizate *supra.*

25. Instanța de judecată conchide că inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestora, în acest fel confirmându-se caracterul intenționat al acțiunilor sale, or ultimul i-a fost adus la cunoștință prevederile ordonanței de protecție și cunoștea riscurile încălcării acestora, fiindu-i adusă la cunoștință.

26. Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

27. De asemenea, infracțiunea nu prevede un subiect special, însă reieșind din câmpul de aplicabilitate al laturii obiective, instanța relevă că poate fi atras la răspundere doar persoana nominalizată în dispozitivul ordonanței de protecție, care în speță este inculpatul *****.

28. *Așadar,* instanța de judecată consideră necesar ca ***** să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. **320[1] din Codul penal**, reieșind din considerentele enumerate *supra,* precum și din totalitatea probelor examinate și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul *****, știind cu certitudine că se află sub obligația unui act judecătoresc și anume ordonanța de protecție a victimelor violenței în familie, a încălcat prevederile acesteia și i-a expediat mesaje de a se întîlni cu el.

29. În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile lui ***** și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei.

30. În condițiile specificate, reieșind din circumstanțele faptice descrise în speță, din motivele de drept invocate, din art. 320[1] din Codul penal , instanța de judecată conchide că în acțiunile inculpatului ***** sunt întrunite toate semnele și elementele constitutive obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 320[1] din Cod penal al RM - *„neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a*

victimei violenței în familie” și prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea acestuia la răspundere penală.

31. *Examinînd cererea apărătorului inculpatului în raport cu materialele cauzei, se constată că aceasta este una neîntemeiată şi care urmează a fi respinsă din următoarele considerente:*

32. Potrivit art. 94 Cod de procedură penală al RM, 1) În procesul penal nu pot fi admise ca probe şi, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanţa de judecată şi nu pot fi puse la baza sentinţei sau a altor hotărîri judecătoreşti datele care au fost obţinute: 1) prin aplicarea violenţei, ameninţărilor sau a altor mijloace de constrîngere, prin violarea drepturilor şi libertăţilor persoanei; 2) prin încălcarea dreptului la apărare al bănuitului, învinuitului, inculpatului, părţii vătămate, martorului; 3) prin încălcarea dreptului la interpret, traducător al participanţilor la proces; 4) de o persoană care nu are dreptul să efectueze acţiuni procesuale în cauza penală, cu excepţia organelor de control şi altor părţi în proces prevăzute la art.93 alin.(3); 5) de o persoană care evident ştie că intră sub incidenţa de recuzare; 6) dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în şedinţa de judecată; 7) prin utilizarea metodelor ce contravin prevederilor ştiinţifice; 8) cu încălcări esenţiale de către organul de urmărire penală sau ofiţerul de investigaţii a dispoziţiilor prezentului cod; 9) fără a fi cercetate, în modul stabilit, în şedinţa de judecată; 10) de la o persoană care nu poate recunoaşte documentul sau obiectul respectiv, nu poate confirma veridicitatea, provenienţa lui sau circumstanţele primirii acestuia; 11) prin provocarea, facilitarea sau încurajarea persoanei la savîrşirea infracţiunii; 12) prin promisiunea sau acordarea unui avantaj nepermis de lege. (2) Constituie încălcare esenţială a dispoziţiilor prezentului cod, la administrarea probelor, violarea drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei sau a prevederilor legii procesuale penale prin privarea participanţilor la proces de aceste drepturi sau prin îngrădirea drepturilor garantate, fapt care a influenţat sau a putut influenţa autenticitatea informaţiei obţinute, a documentului sau a obiectului. (3) Datele administrate cu încălcările menţionate la alin.(1) pot fi utilizate ca probe care confirmă faptul încălcărilor respective şi vinovăţia persoanelor care le-au admis. (4) Plîngerile depuse în cursul procesului şi hotărîrile procesuale adoptate nu constituie probe ale vreunor circumstanţe care au importanţă în cauza respectivă, ele fiind doar o dovadă a faptului că a fost depusă o plîngere şi a fost adoptată o hotărîre. (5) Prevederile alin.(1)-(4) se aplică în mod corespunzător şi probelor obţinute în temeiul probelor menţionate la alin.(1)-(4), cu excepţia cazului în care probele derivate se bazează pe o sursă independentă sau ar fi fost descoperite inevitabil.

33. Conform prevederilor art. 251 Cod de procedură penală, (1) Încălcarea prevederilor legale care reglementează desfăşurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act, fie au fost afectate

caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile părţilor. (2) Actele îndeplinite ulterior actului care a fost declarat nul sunt la rândul lor lovite de nulitate atunci când există o legătură directă între acestea şi actul declarat nul. (3) În cazul în care constată nulitatea unui act, organul de urmărire penală, procurorul sau instanţa de judecată dispune, atunci când este necesar şi dacă este posibil, refacerea acelui act cu respectarea dispoziţiilor legale."

34. Prin urmare, cererea părții apărării privind excluderea din dosar a probelor,- ordonanței de ridicare din 25.11.2024 și procesul verbal de ridicare din 25.11.2024, prin care ofițeruul de urmărire penală a SUP *****,***** avînd în procedura sa cauza penală nr.2024440390, a afectuat ridicarea documentelor pe 14 file din altă cauză penală cu nr.2024440357,care,la fel se afla în procedura sa și respectiv procesul verbal de examinare a actelor ridicate din 29.11.2024, urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată, or, la caz instanța nu a constatat careva temeiuri de excludere a acestor probe din dosar sau de declarare a nulității acestora.

35. Argumentele părții apărării invocate în sensul achitării inculpatului, instanța le consideră neîntemeiate pe motiv că acestea sunt contrare probelor acuzării prezentate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată.

36. Poziția inculpatului ***** de nerecunoaștere a vinovăției nu echivalează cu achitarea sa, odată ce există probe pertinente și concludente care în ansamblu din punct de vedere al coroborării dovedesc săvârșirea infracțiunii imputate, respectiv, nerecunoaşterea vinovăției de către inculpat reprezintă o metodă de apărare şi un drept al inculpatului de a nu se auto-incrimina, garantat de art. 66 din Codul de procedură penală și art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații, prin urmare, poziţia inculpatului precum că nu a comis infracțiunea prevăzută de art. 320/1 Cod penal este una declarativă şi formală, exprimată cu scopul de a evita răspunderea penală.

37. ***Individualizarea pedepsei.***

38. Legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii Generale a Codului penal al RM.

39. Prin art.2 Codul penal este stabilit, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

40. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea

unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

41. Sub aspectul *individualizării* pedepsei ce urmează a fi aplicată inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii incriminate, instanța va lua în considerație limitele pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită, dar și de criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. art. 7, 75 din Codul penal, și anume, de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, de scopul urmărit de inculpat, de persoana acestuia, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, dar și circumstanțele lor personale. Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie de avut în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

42. La stabilirea categoriei pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, inculpatul ***** a fost găsit vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute art. 320^1 alin. (1) Cod penal al RM, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

43. Potrivit alin. (3) art. 16 Cod penal al RM, infracţiunea comisă de către ***** este calificată ca mai puțin gravă.

44. La stabilirea categoriei pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri și restricţii drepturilor lor.

45. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

46. La stabilirea pedepsei instanţa de judecată ţine cont și de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul săvîrșirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

47. În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili

măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.

48. Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

49. Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

50. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

51. La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

52. În detrimentul inculpatului ***** nu au fost găsite circumstanţe agravante. Acuzatorul de stat în rechizitoriu la fel nu a stabilit şi nu a indicat existenţa circumstanţelor agravante.

53. Potrivit revindecării ***** este condamnat prin sentința judecătoriei Hîncești sediul ***** din 30.01.2025 în baza art.264 al.3 Cod penal la 3 ani închisoare cu suspendarea condiționatăpe termen de probă pe 3 ani, însă acuzarea nu a prezentat instanței nici copia sentinței, nici date privind irevocabilitatea sentinței în vederea aplicării pevederilor art.84, 85 Cod penal.

54. Din considerentele indicate şi, ţinînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează

proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui ***** urmează să fie stabilită în formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

55. Instanța apreciază la caz că, aplicarea unei pedepse penale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu tragerea unor concluzii corecte ce ţin de comportamentul său. Astfel, pe de o parte, instanța are în vedere gradul de pericol social al faptei concretizat în valorile sociale care au fost vătămate, faptul că inculpatul a recunoscut comiterea faptei şi împrejurările în care aceasta s-a produs, cât și conduita inculpatului reliefată prin atitudinea sa procesuală concretizată în prezentarea în faţa instanței de judecată, contribuind astfel în mod nemijlocit la soluționarea justă şi cu celeritate a cauzei şi la aflarea adevărului, cu respectarea exigențelor impuse de art. 6 din CEDO, sunt aspecte de natură a genera aplicarea unei pedepse al cărei cuantum a fost orientat spre scopul educativ al pedepselor.

56. Este de evidențiat că, prin stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, va fi atins scopul pedepsei: restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane.

57. Din considerentele indicate și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui ***** urmează să fie stabilită în formă de muncă neremunerată în folosul comunității, ţinîndu-se cont de limitele şi categoria sancţiunii prevăzute de către legislator în art. 320/1 Cod penal, cu reducerea pedepsei cu o pătrime, și anume: în baza art.320/1 Cod penal -în mărime de 200 (două sute) ore.

58. Instanța de judecată consideră necesar de a aplica în privinţa lui ***** măsura preventivă obligațiunea de nepărăsire a țării, care urmează a fi menținută până la intrarea sentinței în vigoare.

59. Documentele anexate la materialele cauzei, se vor păstra la dosar penal pe toată perioada păstrării acestuia.

60. Cheltuieli judiciare nu sunt.

61. Pentru aceste motive şi conform art.384-385, 387, 389, 397 ale Codului de procedură penală al RM, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

***** se recunoaște vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal şi în baza acestei Legi ,se stabileşte acestuia pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 (două sute) ore.

Se explică lui ***** condiţiile şi consecințele neexecutării pedepsei stabilite prevăzute la art. 67 alin. (3) Cod penal, și anume că în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare.

Se aplică în privinţa lui ***** măsura preventivă - obligaţiunea de nepărăsire a ţării, care se menţine pînă la întrarea sentinţei în vigoare.

Documentele anexate la materialele cauzei, se vor păstra la dosar penal pe toată perioada păstrării acestuia.

Sentinţa cu drept de atac la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul *****).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: **Svetlana Bubuioc**